

Marquis de Aalborg

Hattedamen 19. oktober 2012 De personlige

Jeg er inviteret ud at spise på Mortens Kro i Aalborg. Hvis I forventer en hyggelig lille kro med idyllisk landlig charme midt i hjertet af Aalborg, så vil I blive slemt skuffet. Jeg ved heldigvis, at Mortens Kro er en trendy gourmet restaurant, så jeg glæder mig til at nyde en veltilberedt og højt rost menu, i selskab med min kæreste.

Da jeg ankommer, er min kæreste der allerede. Jeg fornemmer, at han har valgt at go-all-in så han forslår vi starter med en aperitif i baren. Min kæreste bestiller en Danish Mojito og han

beder tjeneren om at lave en drinks til mig uden alkohol. Jeg skal køre hjem, så jeg vil hellere gemme alkoholindtagelsen til middagen. Tjeneren smiler og siger at han ved lige præcis, hvad jeg skal have. Forbløffende kort tid efter rækker han mig et cocktailglas med en lyserød substans i. "God ikk?" siger han og smiler. Jeg har kun lige fået munden til glasset. Jeg skynder mig at smage, imens jeg forsøger at fastholde øjenkontakten hen over kanten af cocktailglasset. Ummm! Min lyserøde drinks er ikke bare god. Den er fantastisk, hvilket jeg skynder mig at fortælle tjeneren, hvorefter han opremser hvad der er i den. Et navn har den åbenbart ikke. Det må skyldes den manglende alkohol. I mit stille sind døber jeg den "my-new-best-friend", for den kunne jeg da godt blive forfalden til.

Vi står op og indtager vores drinks, for baren har ingen stole vi kan sætte os ved. Det er sikkert trendy, at stå op, men efter en lang dag ville det nu have været rart med en stol, imens jeg nød smagen af min lyserøde "new-best-friend". Som dog bliver et kortvarig bekendtskab grundet de manglende siddepladser. Jeg spørger diskret tjeneren om et toilet og han peger ned til venstre langs baren, nå ja til højre for mig, som jo står på den anden side af den hvide bardisk. Diskret bag en forskudt væg, ser jeg en glasdør med et kæmpe M på. Jeg vender om og går tilbage. Jeg hvisker til min kæreste at det var mandetoiletet. Min kæreste griner og siger: "M står for Morten ikke Men!". Pinlig berørt, over min manglende evne til at gennemskue M'et, går jeg den samme vej endnu engang. Jeg skubber glasdøren op og foran mig åbenbarer der sig to andre glasdøre, heldigvis er de mætterede. Jeg minder mig selv om, at jeg jo er et trendy sted og retter det i tankerne til "frosted". Jeg åbner den første dør. Der er næsten ingen lys men jeg tænker at der nok er lysfølere, så lyset kommer sikkert først når jeg er inde i rummet. Det gør det så ikke. Der er meget dunkelt belysning. Der er ikke tænkt på, at kvinder kan have brug for at nette lidt på make-uppen. Det er nemlig en umulighed i den her belysning. Det går hurtigt op for mig, at der slet ikke er noget kvindeligt over dette rum. Jeg befinder mig på intet mindre end et bordeltoilet. Nå ja i hvert fald sådan, som jeg kan forstille mig et toilet på et bordel vil se ud. Lur mig, om ideen ikke er tyvstjålet fra et Glædeshus, for alt er sort. Kaklerne på væggene er sorte, vasken er sort, sågar det firkantede toilet er sort. Nå ja næsten alt, for da mit blik når gulvet, opdager jeg at det er små røde mosaikkakler, som nærmest skriger på opmærksomhed i al det sorte.

Jeg er sippet, det indrømmer jeg blankt - jeg nægter at sætte mig på et offentligt toilet med mindre det er sprittet af først. Der er dog ingen sprit at se, så jeg må nøjes med toiletpapir, vand og sæbe. Toiletpapiret er heldigvis hvidt. Jeg ved man kan få sort toiletpapir, men så gennemført er Mortens toiletter da heldigvis heller ikke. Da jeg har forrettet mit nødtørft i hyggebelysningen, vil jeg som den kvinde jeg er, slå det sorte toiletlåg ned. Jeg griber om toiletlåget med et stykke toiletpapir og heldigvis for min sippetthed. For jeg opdager, at det ikke er et toiletlåg, men der imod toiletrættet jeg forsøger at lukke ned. For pokker - det sorte toilet var så trendy og belysningen så sparsom, at jeg ikke engang opdagede at der ikke var et toiletræt. Godt jeg vaskede toilettet af inden brug. Igen lovpriser jeg stille min sippetthed.

Seneste indlæg

[Historien der gentager sig selv.](#)

[Skolestart - "Walk the talk"](#)

["Gud bevare Danmark"](#)

Kategorier

[De artige \(39\)](#)

[De korte \(11\)](#)

[De personlige \(21\)](#)

[De uartige \(4\)](#)

[Der kom en mail \(4\)](#)

Seneste kommentarer

[Hattedamen til Det lugter af fisk](#)

[Hattedamen til Marquis de Aalborg](#)

[Hattedamen til Min indre Moder Jord og min amazonekriger.](#)

Arkiver

[september 2015 \(1\)](#)

[august 2015 \(1\)](#)

[juni 2015 \(1\)](#)

[maj 2015 \(1\)](#)

[december 2014 \(1\)](#)

[november 2014 \(1\)](#)

[september 2014 \(3\)](#)

[august 2014 \(1\)](#)

[marts 2014 \(1\)](#)

[februar 2014 \(4\)](#)

[januar 2014 \(1\)](#)

[november 2013 \(4\)](#)

[september 2013 \(1\)](#)

[august 2013 \(1\)](#)

[juni 2013 \(2\)](#)

[maj 2013 \(4\)](#)

[april 2013 \(3\)](#)

Vandhanen, som dog er i stål, er en af de her moderne nogle, hvor vandet løber i en kanal som ender i et vandfald, når man skubber til en slide-knap. Vandets temperatur indikeres med rød og blå farve. Jeg havde slidet den over på fuld varme da jeg skulle vaske toiletbrættet af, nå nej det jeg troede var toiletbrættet. Uanset hvor meget mine fingre slider hen over knappen, kan jeg ikke få temperaturen til at skifte igen. Nå men jeg må affinde mig med at brænde nallerne. Jeg griber en serviet og tørrer mine hænder. Leder efter et sted at smide den hen, men først da jeg vender mig helt om får jeg øje på en Vipp spand over i det fjerneste hjørne. Jeg går tilbage for at tage min taske, som jeg har stillet på den sorte hylde, foran spejlet der fylder hele endevæggen. På hylden står der designer-parfume til fri afbenyttelse. De er lænket til væggen. Det er sikkert nødvendigt, men sender et kedeligt budskab om, at værten ikke stoler på sine gæster. Så hellere lade være med at stille parfume frem. Jeg finder min egen frem fra tasken og giver mig selv et opkvikkende pift. Make-uppen er jeg som nævnt nødt til at stole på er i orden, for her i mørket er selv jeg grå.

Interiøret i restauranten er heldigvis hvidt. Hvide borde og hvide lædersofaer. Mortens Kros pornogen er dog ikke forbeholdt toiletterne for i loftet over os er der blåneonlys som hensætter restauranten i en lummer og ikke den intime atmosfære som jeg havde fortrukket.

Maden er flot præsenteret på tallerkenerne. Den ros skal de have. Smagen derimod lader dog meget tilbage at ønske. Jeg havde forventet mig noget mere, må jeg tilstå. Den mad jeg får serveret er ok, men heller ikke mere. Jeg er halvvejs gennem min røde filet, da mit blik fanges af et kæmpemaleri på væggen. Hvordan jeg har kunnet undgå at bemærke det, er mig en gåde men, hvor er jeg glad for at jeg først ser det nu. Jeg skubber min tallerken lidt væk fra mig. Jeg kan ikke abstrahere fra motivet på billedet. En nøgen kvinde ligger med spredte ben, så man kan se alle, ja herlighederne vil jeg ikke kalde det her midt i min filet. Normalt syntes jeg nøgne kvindeskroppe er smukke at beskue, men at se lige op i fileten på en kvinde midt i min filet på tallerken, ja det er altså intet mindre en grænseoverskridende vulgært og jeg mister appetitten – jeg har set og spist nok filet for i aften.

Da vi har betalt den tårnhøje regning, ser jeg en mand helt i sort og med det hvideste afblegede hår man kan forstille sig. Inden min kæreste når at sige noget, har jeg allerede gættet at det er værten. Han matcher fuldstændigt stedets farve og vulgaritet. Rygtet siger, at Morten omtaler sig selv som Marquis af Aalborg. Mortens fascination af Marquis de Sade, er tydelig i både hans egen og i hans restaurants fremtoning.

Mortens Kro er uden tvivl trendy, men altså ikke på den æstetiske fashionable trendy måde, jeg havde forventet en gourmet restaurant vil være. Jeg er ikke et sekund i tvivl om at der er lagt tanker bag indretningen, for den er gennemført. Mortens Kro er Mortens kro – det er tydeligt at se at værten har indrettet sit helt eget sted, efter sin helt egen smag. Jeg syntes det er vildt modigt, for hvor mange gæster, som værten i øvrigt meget ukorrekt omtaler som kunder, synes at indretningen på en restaurant, hvor de kommer for at nyde noget godt mad og liflige vine, skal ligne, ja jeg ved ikke hvad jeg skal kalde det..... en svingerklub? Jeg griner højt ved erkendelsen. Der havde været noget over stilen, som jeg havde set før og det går op for mig at stilen og interiøret er meget lig den svingerklub der lige var åbnet og hvor jeg, nysgerrig, som jeg er, havde været til Åbent-hus og rundvisning. Svingerklubben havde jeg, stik imod mine fordomme om sådanne steder, fundet æstetisk og smagfuldt indrettet. Men der passede stilen jo også ligesom til menuen så at sige.....

billed kok Kvinde kvindeskrop mad mand Mortens kro restaurant sort tjener toilet vin vulgært

Did you like this article? Share it with your friends!

[Tweet](#) [Save](#)

Written by [Hattedamen](#)

Midaldrende dame med hang til hatte, behagelig henslængt i det vindomsuste Midtjylland, hvor Medovathe og mamelukker er et must. Barn af 68-generationen. Vaccineret med en grammofonstift og med kronisk skrivediarré.

marts 2013 (1)

februar 2013 (4)

januar 2013 (1)

december 2012 (3)

november 2012 (5)

oktober 2012 (32)